

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 2T/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414010066
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Toma
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6414010066.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiari nad Hronom, samosudcom JUDr. Miroslavom Tomom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.12.2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

W. N.,

nar. XX.XX.XXXX v Ž. R. H., trvale bytom Ž. R. H., B.. Š.. K. Č.. XXX/XX/X, živnostník,

je v i n n ý, ž e

ako zákonný otec K. W. N., nar. 06.04.2001, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P 352/2010 z 30.03.2011 zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150 eur mesačne k rukám matky K. N., bytom Ž. R. H., B.. A.Ý. H. Č.. XX/X, od 01.02.2013 do súčasnej doby 08.12.2015 plnil svoju vyživovaciu povinnosť nepravidelne čím zapríčinil dlh na výživnom vo výške 1.900 eur a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 1T 14/2013 z 31.01.2013, právoplatným dňa 30.05.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody,
t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z.

Za to sa
o d s u d z u j e :

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Žiari nad Hronom, podal dňa 23.01.2014 obžalobu na obvineného W. N. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona.

Trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo 17.02.2014 sp. zn. 2T 20/2014 bol obvinený W. N. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že:

ako zákonný otec K. W. N., nar. 06.04.2001, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10P 352/2010 z 30.3.2011 zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 150 € mesačne k rukám matky K. N., bytom Ž.X. R. H., A. H. XX/X, od 01.02.2013 do 17.2.2014 túto povinnosť bezdôvodne neplnil, výživné vo výške 70 € zaplatil iba v máji 2013, čím zapríčinil dlh na výživnom vo výške 1.880 € a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1T 14/13 z 31.1.2013, právoplatným dňa 30.05.2013, odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k podmienčnému trestu odňatia slobody.

Bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l), n) Tr. zákona, § 38 ods. 2,3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, pre jeho výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 14.06.2014.

Uznesením Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 18.08.2014 sp. zn. 1Nt 63/2014 bola podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 2T 20/2014 zo 17.02.2014, právoplatným dňa 14.06.2014. Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku súd zrušil výrok o vine a treste uložený odsúdenému W. N. trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 2T 20/2014 zo dňa 17.02.2014, právoplatný 14.06.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením. stratili podklad.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného W. N., prečítaním podľa § 269 Tr. poriadku listinných dôkazov, oboznámením sa s obsahom pripojených spisov Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 1T 14/2013 a sp. zn. 1Nt 63/2014.

Obžalovaný W. N., na hlavnom pojednávaní, po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1, 2, 5, 8 Tr. poriadku uviedol: „ som vinný “. Na otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku: písmeno c), či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, obžalovaný uviedol áno, písmeno d), či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodu voľby obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, obžalovaný uviedol áno, písmeno f), či rozumie právnej kvalifikácie skutku ako trestného činu, obžalovaný uviedol áno, písmeno g), či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, obžalovaný uviedol áno, písmeno h), či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin, obžalovaný uviedol áno.

Prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného. Súd preto podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd konanie obžalovaného, ktorým najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený právne kvalifikoval, ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona.

Obžalovaný hotovostným vkladom dňa 07.07.2014 uhradil 1.880 eur, dňa 20.06.2015 uhradil 400 eur. Poškodená K. N. na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.08.2014 v konaní o povolení obnovy konania uviedla okrem iného, že obžalovaný v máji 2014 zaslal sumu 40 eur a júni 2014 sumu 200 eur. Na

hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.11.2014 poškodená uviedla, že obžalovaný od povolenia obnovy konania zaplatil sumu 30 eur, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.12.2015 obžalovaný predložil k nahliadnutiu hotovostný vklad z 08.12.2015 na sumu 250 eur, poškodená potvrdila, že obžalovaný zaplatil bežné výživné za október 2015 150 eur a november 2015 150 eur. Obžalovaný a poškodená nakoniec zhodne uviedli, že obžalovaný dlhuje na výživnom za žalované obdobie sumu 1.900 eur, súd preto v zmysle § 122 ods. 13. Tr. zákona upravil v skutkovej vete dlžnú sumu na výživnom o tejto výške.

Obžalovaný W. N. ukončil SOU strojárske. Mesto (mestský úrad) Žiar nad Hronom v správe o povesti uviedlo, že povahové a charakterové vlastnosti menovaného nepoznajú. Bližšie informácie o jeho správaní poskytnúť nevedia. Okresným úradom odborom všeobecne vnútornej správy v Žiari nad Hornom postihovaný nebol. Doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 31.01.2013 sp. zn. 1T 14/2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j), l) Tr. zákona s použitím § 353 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov. Ďalej mu bola podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zákona uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 30.05.2013.

Pri úvahe o druhu a výmere trestu súd prihliadol k ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3, 4, 6 Tr. zákona, pričom ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona ustálil, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, prirážajúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona nezistil, preto podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, čím sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2,3 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na 1 rok až 44 mesiacov.

Podľa názoru súdu s poukazom na § 46 Tr. zákona postačuje uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní jedného roka. Súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže tento nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.